

undladt at holde stille, naar jeg mødte et Lightog, fordi jeg mente, at almindelig Sømmelighed og Høflighed krævede det. Men ogsaa et andet Hensyn mener jeg, man her skal tage, idet det i Virkeligheden er hensynsløst at fare forbi saadanne Processioner og Lightog med den Fart, Motorvogne nu kommer med, idet det her er flere Hundrede Mennesker, der bevæger sig i langsom Gangart bag en Vogn, og som saa af Motorvogn om Sommeren kan blive overstænket med Støv og Snavs og i denne Aarstid med Slam og Pjask fra Landevejen. Jeg ved ikke, om det vilde være heldigt, at man i et Lovforslag som dette indsatte et Forbud mod at køre forbi eller køre om ved et Lightog, men jeg vil henstille til det kommende Udvalg at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg har ønsket at fremdrage det, blandt andet ogsaa, fordi jeg haaber, at maaske det, at dette Forhold bliver berørt fra Folketingets Talerstol, kan virke ud i Befolkningen, selv om en Bestemmelse i saa Henseende ikke blev optaget i Lovforslaget.

Den i § 10 omhandlede Tilladelse til Kap- eller Væddekørsel maa efter min Mening i høj Grad være afhængig af nærmere fastsatte Bestemmelser, som dels kræver Avertering forud om de Vejstrækninger, der skal befares, og særlige Kendetegn for Deltagerne i disse Væddeløb, dels og absolut kræver Overholdelse af Færdselsreglerne, og jeg ønsker ogsaa her at fremhæve, at eventuelle Overtrædelser skal ses under Synsvinkelen skærpene Omstændigheder.

§ 12 er vel nok en af de Paragraffer, der vil give Anledning til Forhandling her. Det er jo en gammel Bekendt, idet den vil afløse 4de Stykke i § 25 i den nugældende Lov, saaledes som det jo ogsaa er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget. Efter de Erfaringer, man ifølge Forhandlingerne om denne § 25 har, er der vel en Mulighed for, at den Skærpelse af § 25, som § 12 i Virkeligheden er, vil give Anledning til en fornyet Diskussion om dette Emne. Jeg tror imidlertid, at det vil tjene alle Parter bedst, om man endelig en Gang vil tage et Standpunkt og tage Skridtet fuldt ud med Hensyn til Kravet om Lygteføring, idet hele Lovens Formaal, Færdselens Betyggelse, vil blive forringet, naar man kun tager halve Forholdsregler paa dette Omraade. Jeg er nær ved at beklage, at man har indsat den Lempelse i Punkt 1 i § 12, at det tillades paa Biveje at benytte kun 1 Lygte, idet de, der har færdedes meget paa Veje og særlig paa Biveje, vil vide, at det netop paa disse er af stor Betydning, at man i Tide kan orientere sig.

Her ønsker jeg endelig ogsaa at pege

paa et Forhold med Hensyn til Paahængsvogne efter Hestekøretøjer. Jeg vilde sætte megen Pris paa, at en saadan Paahængsvogn ogsaa skulde have Lygte, og naar jeg gør det, er det, fordi jeg er vidende om, at der, netop paa Grund af, at en saadan Paahængsvogn ikke havde Lygte, for nogen Tid siden skete en alvorlig Ulykke i Nærheden af mit Hjemsted, idet der imod den Bil, der kørte paa Paahængsvognen, kom en modgaaende Bil med en stor Lygte, som blændede Bilens Fører. Han saa Lygten paa den forreste Vogn og vilde dreje til Side, idet han ikke kunde se Paahængsvognen, og brasede saa sammen med den. Jeg fremhæver dette, fordi jeg mener, at vi skal lære af Livets Foreteelser og bringe Erfaringerne derfra med ind i Lovgivningen.

De i §§ 15 og 16 trufne Bestemmelser vedrører udelukkende Cyklister. Jeg kan fuldt ud tiltræde dem, men jeg savner alligevel en Bestemmelse om, at to Personer ikke samtidig maa køre paa en ensødet Cykle. Lad mig her sige, at man med nogen Velvillie kan betragte en Cykle, hvorpaa der er anbragt et lille Sæde til et Barn, som en to-sødet Cykle, saaledes at man ikke hindrer, at en Far eller Mor kan medføre sit Barn paa Cyklen, hvad man jo ret ofte ser. § 18 vil efter min Mening i høj Grad medvirke til at øge Færdselssikkerheden, men jeg for mit Vedkommende er ikke klar over, hvorfor man har overladt det til Justitsministeren at bestemme, om denne Paragraf skal ske Fyldest eller ej, og jeg vil meget gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke nærmere vil motivere det, da det ikke fremgaar af selve Bemærkningerne til Lovforslaget. Denne Paragraf omhandler de saa meget omtalte og her i Rigsdagen saa meget debatterede „Katteøjne“. Det vilde sikkert være heldigt for alle Parter, om disse Katteøjne blev obligatoriske og helst for alle Køretøjer og i alt Fald absolut for Cykler. Man vil lægge Mærke til, at § 18 ogsaa medtager Trækvogne; ogsaa de skal have et Katteøje. Det vil heller ikke volde nogen Vanskelighed, naar Vognen trækkes, men som bekendt kan disse Køretøjer tillige skubbes, og i saa Fald vil det blive meget vanskeligt at faa anbragt Katteøjet saaledes, at det faar nogen Betydning. I saa Tilfælde vil der neppe være andet at gøre end at hænge det bag paa Ryggen af vedkommende Mand.

§ 19 er, om jeg saa maa sige, noget for sig selv. Der er neppe nogen Tvivl om, at netop den stærkt forøgede Rutekørsel med Biler i høj Grad er medvirkende til dette Lovforslags Fremkomst og Nødvendighed.